

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/47/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200600
Dátum vydania rozhodnutia: 23.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5016200600.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: GRYF reklamné štúdio, s.r.o., so sídlom v Žilina-Bytčica, Pažite č. 56, IČO: 45 939 187, právne zastúpený: Mgr. Jurajom Bugalom <., advokátom a konateľom Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom v Bratislave - mestská časť Ružinov, Miletičova č. 5B, IČO: 36 731 544, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom v Žiline, Andreja Kmeťa č. 17, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 20. júna 2016, Č. OU-ZA-OVBP2-2016/020617/Rep, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. augusta 2017, č.k. 31S/10/2016-70, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 23. augusta 2017, č.k. 31S/10/2016-70, podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 20. júna 2016, Č. OU-ZA-OVBP2-2016/020617/Rep, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Mesto Ružomberok zo 16. marca 2016, Č.j.: OSTŽ-5023/2408/2016-TJ-MA.

2. Týmto rozhodnutím Mesto Ružomberok podľa § 88 ods. 1 písm. b/ primerane s použitím § 88a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 50/1976 Zb.“) nariadilo žalobcovi ako vlastníkovi reklamnej stavby odstránenie reklamnej stavby názov: „1 ks jestvujúci obojstranný billboard“ na pozemkoch parc. č. C KN - 9839 a

9835/1 v k.ú. E., č. 853801, pri štátnej ceste I/59, lokalita V. - smer V., a to v rozsahu: kompletne odstránenie reklamnej stavby - celej nosnej konštrukcie aj s reklamnou výleповou plochou vrátane základových pätiiek a s následnou úpravou pozemku do pôvodného stavu. V súvislosti s odstránením predmetnej stavby správny orgán žalobcovi stanovil podrobnejšie podmienky obsiahnuté v bodoch 1 až 9 rozhodnutia.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 43 ods. 1 - 3, § 54, § 55 ods. 1, ods. 2 písm. h/, § 56 písm. j/, § 88 ods. 1 písm. b/, § 88a ods. 1 - 8, § 126 ods. 1, § 140, § 140a ods. 1 písm. a/, ods. 3, § 140b ods. 1, 2, § 142d ods. 2, 3 zákona č. 50/1976 Zb., § 10 ods. 3 a § 24a ods. 1, 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov, § 3 ods. 1 - 7 Správneho poriadku ako aj príslušných ustanovení SSP a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

4. Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že Mesto Ružomberok ako stavebný úrad rozhodol o odstránení reklamnej stavby rozhodnutím zo 16. marca 2016, a to z dôvodu podľa § 88 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 88a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. Za nesporné považoval, že stavebný úrad žalobcu vyzýval na doplnenie požadovaných dokladov ku konaniu, a to rozhodnutím zo 14. augusta 2015, č. OSS TI OŽP-6568/4755/2015-TJ-MA, ktorým rozhodnutím prerušil konanie do doby doplnenia žiadosti o dodatočné povolenie umiestnených reklamných stavieb v súlade s výzvou zo 14. augusta 2015, v ktorej bola určená lehota 60 dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Vo výzve boli zároveň špecifikované doklady, ktoré žalobca mal v stanovenej lehote 60 dní od doručenia výzvy doplniť, medzi inými malo ísť aj o vyjadrenie, stanoviská, rozhodnutia súhlasy, posúdenia alebo iné opatrenia dotknutých orgánov k umiestneniu reklamných stavieb a k ich dodatočnému povoleniu, a to konkrétne cestného správneho orgánu pre štátne cesty I. triedy, ktorým je Okresný úrad Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Žiadosťou z 15. októbra 2015, ktorá bola doručená na stavebný úrad dňa 19. októbra 2015, doložil žalobca doklady pre doplnenie výzvy a zároveň žiadal o predĺženie lehoty na doplnenie ostatných dokumentov, na ktoré ešte čaká. Rozhodnutím z 22. októbra 2015 Mesto Ružomberok predĺžilo lehotu na doplnenie podania, a to najneskôr do 60 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia. Rozhodnutie bolo prevzaté splnomocnenou zástupkyňou žalobcu dňa 28. októbra 2015. Dňa 22. decembra 2015 žalobca opätovne požiadal stavebný úrad o predĺženie lehoty na doplnenie potrebných dokumentov, na ktoré ešte čaká. Stavebný úrad dňa 7. januára 2016 predĺžil lehotu na doplnenie podania, a to najneskôr do 60 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, pričom žalobca rozhodnutie prevzal dňa 12. januára 2016. Žalobca podaním, ktoré bolo doručené na stavebný úrad dňa 8. marca 2016, opätovne požiadal o predĺženie lehoty na doplnenie potrebných dokumentov, na ktoré ešte čaká. Na to bolo vydané rozhodnutie Mesta Ružomberok zo 16. marca 2016, č.j. OSTŽ-5023/2408/2016-TJ-MA, ktorým bolo nariadené vo vzťahu k žalobcovi odstrániť reklamné stavby uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

5. S poukazom na § 135 ods. 1 SSP krajský súd ďalej konštatoval, že na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. V ods. 2 § 135 SSP je uvedené, že pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak a/ ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d/ až f/ a i/ až k/, b/ rozhoduje podľa § 192. V danom prípade v prejednávanej veci žalobca podal všeobecnú správnu žalobu postupom podľa § 177 a nasl. SSP, pričom nejde o konania, respektíve veci uvedené v § 135 ods. 2 SSP, to znamená pre daný prípad na rozhodnutie správneho súdu bol rozhodujúci skutkový stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, t.j. 27. jún 2016.

6. V súvislosti s námietkou žalobcu, že správne orgány v predmetnej veci nepostupovali štandardne, keď žalobca nemohol doplniť jeho žiadosť o vydanie dodatočného stavebného povolenia na predmetnú reklamnú stavbu z dôvodu nečinnosti iného správneho orgánu a nie je možné tieto skutočnosti pripisovať na ľarchu jeho ako účastníka správneho konania s tým, že na základe súhlasného stanoviska KR PZ aj OCDaPK vydá súhlas s umiestnením reklamnej stavby, ktoré bude súdu doručené po jeho vydaní, krajský súd uviedol, že do času rozhodnutia žalovaného o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu, respektíve do času právoplatnosti rozhodnutia žalovaného správneho

orgánu, ktorá právoplatnosť v spise je vyznačená dňa 27. júna 2016, neboli, respektíve v spise žalovaného sa nenachádzali súhlasné stanoviská dotknutých orgánov v predmetnej veci, a to súhlasné stanovisko s vydaním dodatočného stavebného povolenia reklamnej stavby od Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ktoré je z 13. júla 2016 a taktiež stanovisko Krajského riaditeľstva PZ, Krajský dopravný inšpektorát Žilina, ktoré súhlasné stanovisko k predmetnej reklamnej stavbe je z 22. júla 2016. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalobca v odvolaní zo 7. apríla 2016, ktoré podal proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu o nariadenom odstránení reklamnej stavby, nepoukazoval na to, že žiadal o prehodnotenie zamietavého stanoviska KR PZ Žilina z 29. decembra 2015 vo vzťahu k predmetnej reklamnej stavbe, na to žalobca poukazoval až podaním z 22. júna 2016, ktoré bolo žalovanému doručené až 23. júna 2016. Žalovaný o odvolaní žalobcu však rozhodol dňa 20. júna 2016. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd námietku žalobcu, že žalovaný mal o odvolaní rozhodnúť až po doručení podania z 22. júna 2016. Z podania a jeho príloh, ktoré je žurnalizované v administratívnom spise, ktoré bolo na Okresný úrad Žilina, Odbor výstavby a bytovej politiky doručené dňa 23. júna 2016, žiadosť žalobcu o stanovisko k umiestneniu už stojacej reklamnej stavby bola podaná vo vzťahu ku KR PZ Žilina dňa 29. decembra 2015, na KR PZ Žilina doručená dňa 7. januára 2016, pričom správne orgány - žalovaný a ani prvostupňový správny orgán (pojednávajúce o reklamnej stavbe), o uvedenej skutočnosti žiadnym spôsobom zo strany žalobcu neboli informované a aj z uvedeného je možné hovoriť o účelovosti tvrdení žalobcu. Z korešpondencie žalovaného bolo zrejmé, že tento zisťoval na Okresnom úrade Žilina, na Odbore cestnej dopravy a pozemných komunikácií, či žalobca podal žiadosť o vydanie záväzného stanoviska k predmetnej reklamnej stavbe a ako žiadosť bola vybavená, pričom zo strany úradu žalovaný obratom dostal odpoveď, že žalobca podal žiadosť dňa 27. augusta 2015 o vydanie stanoviska k reklamnej stavbe, nakoľko k žiadosti nebolo priložené stanovisko KR PZ Žilina, bola žalobcovi zaslaná výzva na doplnenie podania, pričom žalobca podal dňa 6. októbra 2015 žiadosť o predĺženie lehoty na doloženie stanoviska KR PZ, pričom tejto nebolo vyhovené, čo žalobcovi bolo oznámené podaním zo 16. októbra 2015 s poukazom a poučením žalobcu okrem iného, že nie je dôvod podávať žiadosti bez zákonom stanovených príloh. Žalobca novú žiadosť o vydanie stanoviska nepredložil.

7. Z obsahu administratívneho spisu krajský súd ďalej zistil, že žalobca v podaní zo 7. júla 2016 (po doručení rozhodnutia žalovaného, ktoré rozhodnutie bolo žalobcovi, respektíve právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 27. júna 2016), doručenom Stavebnému úradu Ružomberok dňa 12. júla 2017 tvrdil, že KR PZ v Žiline dňa 30. júna 2016 vydalo súhlasné stanovisko s umiestnením reklamnej stavby, ktoré je podkladom pre stanovisko OCDaPK (toto nebolo pripojené ako príloha k podaniu), a že možno predpokladať, že aj OCDaPK vydá súhlasné stanovisko s umiestnením reklamnej stavby. Žalobca doručil dňa 19. júla 2016 Stavebnému úradu v Ružomberku súhlasné stanovisko Okresného úradu, Odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií Žilina s vydaním dodatočného stavebného povolenia k predmetnej reklamnej stavbe, išlo o stanovisko z 13. júla 2016. Dňa 1. augusta 2016 žalobca doručil na Stavebný úrad Ružomberok Súhlasné Stanovisko KR PZ Žilina z 22. júla 2016 pod. č. KRPZ-ZA-KD12-4-121/2016 vo vzťahu k reklamnej stavbe žalobcu, ktoré malo nahradiť stanovisko z 30. júna 2016, KRPZ-ZA-KDI-4-104/2016. Krajský súd poukázal na to, že v predmetnom prípade, pokiaľ zákonodarcu upravil v novele stavebného zákona č. 293/2014 Z.z. v § 142d ods. 3 možnosť tzv. dodatočnej legalizácie reklamnej stavby postavenej bez stavebného povolenia, alebo v rozpore s ním do 1. januára 2015, zároveň stanovil aj povinnosť v čase do 31. júla 2015 požiadať stavebný úrad o dodatočné povolenie takejto stavby. Aj keď bolo nesporné, že žalobca stihol túto lehotu, žiadosť bola podaná podaním z 28. júla 2015, doručená na stavebný úrad dňa 30. júla 2015, nebolo sporné, že žiadosť bola podaná bez príslušných stanovísk. Predmetná novela stavebného zákona bola účinná od 2. januára 2015, nie je zrejmé, prečo si žalobca túto žiadosť podal až ku koncu zákonom stanovenej lehoty, a to bez príslušných stanovísk. Žalobca je subjektom, ktorý má v predmete podnikateľskej činnosti podľa výpisu z obchodného registra okrem iných aj poskytovanie reklamných a marketingových služieb, tiež uskutočňovanie stavieb a ich zmien, to znamená, musel si byť vedomý, čo všetko je potrebné, respektíve mal dostatok časového priestoru od 2. januára 2015, aby zabezpečil všetky potrebné podklady v súlade s § 142d ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb., aby preukázal, že dodatočné povolenie reklamnej stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

8. Pokiaľ teda žalobca v rámci administratívneho konania podľa § 142d ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. nedoložil potrebné podklady, teda súhlasné stanoviská Okresného úradu, Odboru cestnej dopravy a komunikácií, a tiež predchádzajúceho podkladového rozhodnutia Krajského riaditeľstva PZ Žilina v čase do vydania napadnutého rozhodnutia, respektíve do času právoplatnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu (27. jún 2016), správny súd už v zmysle § 135 ods. 1 SSP nemôže na dodatočne doložené súhlasné stanoviská, ktoré boli doručené stavebnému úradu Ružomberok až následne dňa 12. júla 2016, respektíve 19. júla 2016 a 1. augusta 2016 prihladiť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súhlasné stanoviská uvedených orgánov boli dátumovo (aj Stanovisko KR PZ Žilina - 30. jún 2016, neskôr z 22. júla 2016 a aj stanovisko Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií Žilina z 13. júla 2016) vydané a teda doložené, až po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (27. jún 2016) s poukazom na § 135 ods. 1 SSP už súd nemôže na tieto prihladiť.

9. V konaní správnych orgánov tiež nebola porušená zásada súčinnosti v konaní vyjadrená v § 3 Správneho poriadku. Prvostupňový správny orgán poskytol žalobcovi lehoty na doplnenie žiadosti o vydanie dodatočného povolenia pre uvedenú reklamnú stavbu (tieto aj predlžoval), zároveň žalovaný, mal preukázať, čo potvrdil aj samotný žalobca v podaní z 22. júna 2016 adresovanom Mestu Ružomberok, že žiadal KR PZ Žilina o prehodnotenie tzv. nesúhlasného stanoviska s umiestnením reklamnej stavby, taktiež žiadosť o vydanie stanoviska k umiestnenej reklamnej stavbe vo vzťahu k Okresnému úradu, Odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií bola zo strany žalobcu podaná na tomto úrade až 6. júla 2016. Táto taktiež bola podaná až následne po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Žalobca ani v podanom odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu nepoukázal na to, že podal na KR PZ Žilina žiadosť o prehodnotenie nesúhlasného stanoviska s umiestnením reklamnej stavby, na toto poukázal až v podaní z 22. júna 2016. Krajský súd dodal, že aj žalobca v záujme svojich vecí musí byť ostražitý, respektíve bdelý v duchu zásady, že právo patrí bdelým. Žalobca mal možnosť od 2. januára 2015 zaobstaráť si potrebné podklady k predmetnej reklamnej stavbe, nevyhnutné k posúdeniu podľa § 142d ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb.

10. Krajský súd tiež zhodne so žalovaným poukázal na pochybenie zo strany prvostupňového správneho orgánu, týkajúce sa vyhodnotenia žiadosti žalobcu o predĺženie lehoty na doplnenie podania zo 07. marca 2016, ktorú žiadosť podala za žalobcu Bc. R. M. ako žiadosť, ktorú mala podať osoba, ktorej splnomocnenie na zastupovanie žalobcu stratilo platnosť, avšak toto pochybenie nemohlo mať za následok nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. Námietku, že sa žalovaný nezaoberal skutočnosťou, že žalobcovi vzniklo iné právo k pozemkom a stavbám v zmysle § 139 zákona č. 50/1976 Zb. vyhodnotil tiež ako nepodstatnú, keď prvostupňový správny orgán a následne žalovaný rozhodol nariadiť odstrániť stavbu z iných dôvodov uvedených v odôvodnení rozhodnutia.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobu ako nedôvodnú postupom podľa § 190 SSP zamietol.

12. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, keď tento v konaní nebol úspešný a žalovanému preto, že nebola splnená podmienka výnimčnosti.

II.

13. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

14. Namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

15. Uvádza, že podľa § 142d zákona č. 50/1976 Zb. podal žiadosť o dodatočné povolenie reklamnej stavby. Rozhodnutie o dodatočnom povolení reklamnej stavby vydáva príslušný stavebný úrad - v danom prípade Mesto Ružomberok na základe stanovísk iných orgánov, aby bola zabezpečená ochrana verejných záujmov. Vzhľadom na skutočnosť, že prílohou žiadosti neboli všetky podklady nevyhnutné pre rozhodnutie, stavebný úrad konanie prerušil a žalobcu vyzval na doplnenie, na čo stanovil lehotu 60

dní. Keďže niektoré z podkladov nebolo možné v tejto lehote zabezpečiť, stavebný úrad na žiadosť žalobcu lehotu na predloženie všetkých podkladov predĺžil, a to aj opakovane. Jedným z orgánov, ktorých stanovisko je podstatné pre vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení reklamnej stavby, je stanovisko správneho orgánu vykonávajúceho pôsobnosť na úseku cestnej dopravy, v danom prípade Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Účastník konania o dodatočné povolenie reklamnej stavby si teda musí najprv zabezpečiť stanovisko Krajského riaditeľstva Policajného zboru, následne stanovisko zaslať na Okresný úrad Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií a až následne, ak sú obidve stanoviská kladné, môže stavebný úrad vydať rozhodnutie o dodatočnom povolení reklamnej stavby. Žalobca ani napriek tomu, že stavebný úrad mu opakovane túto lehotu predĺžil, nemohol túto žiadosť doplniť. Žalobca nemal stále k dispozícii stanovisko Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, hoci sa o jeho získanie riadne usiloval. Napriek uvedenému, stavebný úrad odmietol opätovne predĺžiť lehotu na doplnenie žiadosti o dodatočné povolenie reklamnej stavby a túto nariadil rozhodnutím zo 16. marca 2016 odstrániť. Uviedol, že Mesto Ružomberok ako aj žalovaný neposkytli žalobcovi dodatočnú lehotu na doplnenie týchto podkladov. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca po vydaní rozhodnutia žalovaného získal obidve potrebné súhlasné stanoviská. Dôvodom pre zrušenie rozhodnutia žalovaného, teda nie je to, že žalovaný neprihliadol na niektoré podklady (ktoré mu boli predložené po vydaní rozhodnutia), ale to, že žalobcovi Mesto Ružomberok ani žalovaný neposkytli dostatočnú lehotu na doplnenie požadovaných dokladov. Žalobca podklady nezískal najmä z dôvodov na strane iných orgánov. Oba správne orgány teda nepostupovali v súlade so zásadou súčinnosti s účastníkom konania (žalobcom) vyjadrenej v § 3 ods. 2 Správneho poriadku a nedali žalobcovi príležitosť, aby svoje práva účinne hájil, čo je dôvodom na to, aby rozhodnutie žalovaného bolo zrušené.

16. V ďalšej časti kasačnej sťažnosti žalobca uvádzal, že súčasťou návrhu na začatie konania o dodatočnom povolení reklamnej stavby bolo plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu udelené Bc. A. M.. Toto plnomocenstvo bolo časovom obmedzené do 31. decembra 2015. Ďalej namietal, že stavebný úrad žiadosť o predĺženie lehoty na doplnenie podania nevzal do úvahy, nakoľko podľa jeho vyjadrenia bol predložený osobou, ktorá nemala na to splnomocnenie. Žalobca v odvolaní dostatočne zdôvodnil, prečo stavebný úrad nepostupoval správne, keď namiesto toho, aby vyzval Bc. A. M. na predloženie plnomocenstva, nariadil odstránenie reklamnej stavby. Napriek tomu, že s tvrdením žalobcu sa v tomto bode odvolania stotožnil aj žalovaný, tento uvedený nedostatok nepovažoval za dostatočný pre zrušenie prvostupňového správneho rozhodnutia s čím sa žalobca nestotožnil. Stavebný úrad je povinný zabezpečiť riadne procesné vedenie konania, čo však správny orgán neurobil, čím boli dotknuté práva žalobcu, čo je dôvodom na zrušenie rozsudku krajského súdu a tiež rozhodnutia žalovaného.

17. V závere namietal nepreskúmateľnosť a nevykonateľnosť prvostupňového správneho rozhodnutia, keď v ňom bolo uvedené, že reklamná stavba je umiestnená na pozemkoch parc.č. C KN - 9839 a 9835/1 v k.ú. E., pričom reklamná stavba sa nachádza výlučne na pozemku C KN 9839 v k.ú. E.. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. marca 2014, sp.zn. 2Sžf/43/2013 a z 10. marca 2011, sp.zn. 3Sžp/2/2011.

18. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu, rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové správne rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

III.

19. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril.

IV.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1, 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

21. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

23. Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

24. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

25. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 20. júna 2016, Č. OU-ZA-OVBP2-2016/020617/Rep. Žalovaný týmto rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Mesta Ružomberok ako príslušného stavebného úradu zo 16. marca 2016, Č.j.: OSTŽ-5023/2408/2016-TJ-MA, ktorým stavebný úrad nariadil žalobcovi ako vlastníčkovi reklamnej stavby odstránenie reklamnej stavby názov: „1 ks jestvujúci obojstranný billboard“ na pozemkoch parc.č. C KN - 9839 a 9835/1 v k.ú. E., č. 853801, pri štátnej ceste I/59, lokalita V. - smer V..

26. Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. reklamná stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou podľa odseku 1 písm. a) až d) alebo upevnená strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ na zemi alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu a ktorej funkciou je šírenie reklamných, propagačných, navigačných a iných informácií viditeľných z verejných priestorov. Reklamné stavby sa na účely tohto zákona členia podľa veľkosti informačnej plochy na

- a) reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m²,
- b) reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha má veľkosť od 3 m² do 20 m² a
- c) reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha je väčšia ako 20 m².

27. Podľa § 88 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný úrad nariadi vlastníčkovi stavby odstránenie

- a) závadnej stavby ohrozujúcej život alebo zdravie osôb, pokiaľ ju nemožno hospodárne opraviť,
- b) stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom,
- c) stavby, na ktorú bolo zrušené stavebné povolenie (§ 102 ods. 3),
- d) dočasnej stavby, pri ktorej uplynul určený čas jej trvania alebo pominul účel, na ktorý bola zriadená.

28. Podľa § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

29. Podľa § 88a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb., ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

30. Podľa § 142d ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. vlastník informačného, reklamného a propagačného zariadenia podľa predpisov platných do 1. januára 2015, postaveného bez povolenia alebo v rozpore s ním do 1. januára 2015, je povinný do 31. júla 2015 požiadať o dodatočné povolenie stavby príslušný stavebný úrad. Stavebný úrad rozhodne o dodatočnom povolení reklamnej stavby, ak vlastník reklamnej stavby preukáže, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejným záujmom chráneným týmto zákonom a osobitnými predpismi, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo že je vlastníkom stavby spojenej s nepovolenou stavbou, alebo že má k tomuto pozemku alebo stavbe iné právo [§ 139 ods. 1 písm. a/ až c/] a vlastník zastavaného pozemku alebo stavby alebo osoba, ktorá má k tomuto pozemku alebo stavbe iné právo [§ 139 ods. 1 písm. a/ až c/], s dodatočným povolením súhlasí. Na konanie o dodatočnom povolení reklamnej stavby sa použije § 88a ods. 1, 2 a 4 až 7. Ak stavebný úrad dodatočne nepovolí reklamnú stavbu alebo vlastník informačného, reklamného a propagačného zariadenia nepožiadá o dodatočné povolenie stavby podľa prvej vety, takú reklamnú stavbu možno odstrániť podľa ustanovení o odstránení reklamnej stavby podľa tohto zákona v znení účinnom od 2. januára 2015.

31. Podľa § 140 zákona č. 50/1976 Zb., ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

32. Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

33. Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril pripojený administratívny spis, najvyšší súd zistil, že žalobca postupujúc v zmysle § 142d ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. podal dňa 30. júla 2015 na príslušnom stavebnom úrade (Mesto Ružomberok) žiadosť o dodatočné povolenie reklamnej stavby - obojstranný billboard, 5,1 m x 2,4 m, umiestnený na parcele č. 9839, v k.ú. E., ul. V. (RK_014ab).

34. Vzhľadom na to, že predmetná žiadosť neposkytovala dostatočný podklad pre posúdenie umiestnenej reklamnej stavby a následné vydanie rozhodnutia o jej dodatočnom povolení, prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo 14. augusta 2015, Č.j. OSS_TI_OŽP-6570/4755/2015-TJ-MA, prerušil konanie do doby doplnenia žiadosti o dodatočné povolenie umiestnených reklamných stavieb v súlade s výzvou zo 14. augusta 2015, Č.j. OSS_TI_OŽP-6568/4755/2015-TJ-MA, v ktorej bola určená lehota 60 dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Vo výzve boli špecifikované doklady, ktoré mal žalobca v stanovenej lehote 60 dní od jej doručenia doplniť, a okrem iných sa malo jednať aj o vyjadrenia, stanoviská, rozhodnutia, súhlasy, posúdenia alebo iné opatrenia dotknutých orgánov k umiestnenej reklamnej stavbe a k jej dodatočnému povoleniu, a to konkrétne cestného správneho orgánu pre štátne cesty I. triedy, ktorým je Okresný úrad Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Žalobca podaním doručeným prvostupňovému správnenému orgánu dňa 19. októbra 2015 čiastočne výzve vyhovel - podanie čiastočne doplnil s tým, že požiadal o predĺženie lehoty na doplnenie ostatných dokumentov. Na základe tejto žiadosti žalobcu prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 22. októbra 2015, Č.j. OSS_TI_OŽP-8823/4755/2015-TJ-MA pozmenil rozhodnutie o prerušení konania zo 14. augusta 2015 tak, že lehotu na doplnenie podania predĺžil na ďalších 60 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Na základe opätovnej žiadosti žalobcu (aj z dôvodu stále chýbajúceho stanoviska Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií) z 22. decembra 2015 prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo 7. januára 2016, Č.j. OSTŽ-133/2408/2016-TJ-MA pozmenil rozhodnutia o prerušení konania zo 14. augusta 2015 a 22. októbra 2015 tak, že lehotu na doplnenie podania predĺžil na ďalších 60 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Žalobca podaním doručeným prvostupňovému správnenému orgánu dňa 8. marca 2016 požiadal opakovane o predĺženie lehoty na doplnenie potrebných dokumentov, na čo prvostupňový správny orgán vydal dňa 16. marca 2016, Č.j.: OSTŽ-5023/2408/2016-TJ-MA rozhodnutie, ktorým ako stavebný úrad nariadil žalobcovi odstránenie

predmetnej reklamnej stavby.

35. Na základe podaného odvolania žalovaný tu preskúmaným rozhodnutím podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo 16. marca 2016, Č.j.: OSTŽ-5023/2408/2016-TJ-MA.

36. Po vyhodnotení závažnosti dôvodov kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalobcu nemožno vyhovieť.

37. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že tak prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný neposkytli žalobcovi dostatočnú lehotu na doplnenie žiadosti o dodatočné povolenie umiestnenej reklamnej stavby aj s dôrazom na to, že žalobca podklady nezískal najmä z dôvodov na strane iných orgánov (Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií a Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát).

38. Po preskúmaní obsahu administratívneho spisu najvyšší súd dospel k záveru o nedovôdnosti uvedenej námietky žalobcu. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobca postupujúc v zmysle prvostupňovým správnym orgánom realizovanej výzvy zo 14. augusta 2015, Č. j. OSS_TI_OŽP-6568/4755/2015-TJ-MA požiadal dňa 25. augusta 2015 Okresný úrad Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií o vydanie stanoviska k umiestneniu predmetnej reklamnej stavby. Dňa 4. septembra 2015 bol žalobca zo strany Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií vyzvaný na doplnenie svojej žiadosti o stanovisko Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Žilina s tým, že žalobca dňa 6. októbra 2015 požiadal Okresný úrad Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií o predĺženie lehoty na predloženie stanoviska Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Žilina. Predmetnej žiadosti žalobcu o predĺženie lehoty rozhodnutím zo 16. októbra 2015, číslo OU-ZA-OCDPK-2015/032134/4/POL vyhovené nebolo; rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 22. októbra 2015. Z uvedeného vyplýva, že predpokladom na vydanie stanoviska zo strany Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií bolo potrebné obstaranie si stanoviska od Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Žilina. Z obsahu administratívneho spisu bolo tiež zistené, že žalobca sa na Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Žilina o vydanie príslušného stanoviska obrátil až žiadosťou z 29. decembra 2015, doručenou tomuto orgánu dňa 7. januára 2016, pričom o nutnosti jeho predloženia bol uzročený už vo výzve zo 4. septembra 2015 s tým, že už 22. októbra 2015 mal vedomosť o tom, že jeho žiadosti na predĺženie lehoty na predloženie stanoviska Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Žilina nebolo vyhovené. Nadväzne na uvedené, najvyšší súd ďalej poukazuje na to, že žalobca podaním z 22. decembra 2015 požiadal o predĺženie lehoty na doplnenie žiadosti o dodatočné povolenie reklamnej stavby (v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom; pozri bod 34) z dôvodu, že čaká na potrebné dokumenty, pričom v tej dobe, teda v čase podania žiadosti o predĺženie lehoty, už mal žalobca vedomosť, že Okresný úrad Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií jeho žiadosti o predĺženie lehoty nevyhovel (rozhodnutie zo 16. októbra 2015, číslo OU-ZA-OCDPK-2015/032134/4/POL) a súčasne v tej dobe ešte len ani nepodal žiadosť o vydanie stanoviska Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát. Preto ani dôvod v žalobcom podanej žiadosti o predĺženie lehoty z 22. decembra 2015 adresovanej prvostupňovému správne mu orgánu nebol daný. Prvostupňový správny orgán i napriek uvedenému opätovne žalobcovi vytvoril priestor a opätovne predmetnej žiadosti vyhovel a rozhodnutím zo 7. januára 2016, Č.j. OSTŽ-133/2408/2016-TJ-MA pozmenil rozhodnutia o prerušení konania zo 14. augusta 2015 a 22. októbra 2015 tak, že lehotu na doplnenie podania predĺžil na ďalších 60 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Žalobca podaním doručeným prvostupňovému správne mu orgánu dňa 8. marca 2016 požiadal opakovane o predĺženie lehoty na doplnenie potrebných dokumentov, na čo prvostupňový správny orgán vydal dňa 16. marca 2016, Č.j.: OSTŽ-5023/2408/2016-TJ-MA rozhodnutie, ktorým ako stavebný úrad nariadil žalobcovi odstránenie predmetnej reklamnej stavby. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový správny orgán poskytol žalobcovi dodatočnú lehotu na doplnenie podkladov; bol to práve žalobca, ktorý svojim

postupom zapríčinil, že príslušné orgány nemohli o jeho žiadosti bez prietahov rozhodnúť.

39. Žalobca v kasačnej sťažnosti ďalej namietal, že stavebný úrad žiadosť o predĺženie lehoty na doplnenie podania nevzal do úvahy, nakoľko podľa jeho vyjadrenia bol predložený osobou, ktorá nemala na to splnomocnenie. Stavebný úrad nepostupoval správne, keď namiesto toho, aby vyzval Bc. A. M. na predloženie plnomocenstva, nariadil odstránenie reklamnej stavby. Napriek tomu, že s tvrdením žalobcu sa v tomto bode stotožnil aj žalovaný, tento uvedený nedostatok nepovažoval za dostatočný pre zrušenie prvostupňového správneho rozhodnutia s čím sa žalobca nestotožnil, nakoľko stavebný úrad je povinný zabezpečiť riadne procesné vedenie konania, čo však správny orgán neurobil, čím boli dotknuté práva žalobcu, čo je dôvodom na zrušenie rozsudku krajského súdu a tiež rozhodnutia žalovaného.

40. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že uvedené pochybenie prvostupňového správneho orgánu v procesnom postupe nemohlo mať za následok nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zo 16. marca 2016 uvádzal, že na základe opakovaných žiadostí žalobcu vzhľadom k povahe veci určenú lehotu rozhodnutiami opakovane predĺžil, a to v lehote najneskôr do 60 dní od ich prevzatia. Nakoľko však ďalšia opakovaná žiadosť o predĺženie lehoty zo 7. marca 2016 bola podaná osobou, ktorá nemala od žalobcu príslušné splnomocnenie (keďže pôvodne udelené splnomocnenie Bc. A. M. zaniklo k 31. decembru 2015), potom žalobca zmeškal lehotu na doplnenie podania, ktorá márne uplynula dňa 12. marca 2016, t.j. najneskôr do 60 dní od prevzatia rozhodnutia o predĺžení lehoty na doplnenie podania zo 7. januára 2016. Ďalší dôvod vydania predmetného rozhodnutia spočíval v nedoložení všetkých požadovaných dokladov (predovšetkým stanoviska Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií). Z uvedeného je zrejmé, že prvostupňový správny orgán založil svoje rozhodnutie na dvoch skutočnostiach, pričom žalovaný sa nestotožnil so záverom týkajúcim sa splnomocnenia, keďže prvostupňový správny orgán mal nedostatok podania (absencia splnomocnenia platného aj po 31. decembri 2015) odstrániť postupom podľa § 19 ods. 3 Správneho poriadku. Plne sa však stotožnil so záverom, že žalobca i napriek opakovaným predĺženiam lehôt, absentujúce doklady nedoložil. Správne žalovaný konštatoval, že žalobca v čase podania poslednej žiadosti o predĺženie lehoty na doplnenie podania zo 7. marca 2016, v ktorej tvrdil, že čaká na záväzné stanovisko dotknutého orgánu vedel, že záväzné stanovisko Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií nebude vôbec vydané, keďže žiadosti o jeho vydanie nebolo vyhovené a novú žiadosť o predĺženie lehoty na Okresnom úrade Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií v období od 22. októbra 2015 do podania žiadosti o predĺženie lehoty na prvostupňovom správnom orgáne (8. marec 2016) nepodal. Na základe žalovaným vyžiadanej informácie z 8. júna 2016 od Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zistil, že žalobca ani novú žiadosť o stanovisko (okrem žiadosti z 25. augusta 2015) nepredložil.

41. Napokon žalobca namietal nepreskúmateľnosť a nevykonateľnosť prvostupňového správneho rozhodnutia, keď v ňom bolo uvedené, že reklamná stavba je umiestnená na pozemkoch parc. č. C KN - 9839 a 9835/1 v k.ú. E., pričom reklamná stavba sa nachádza výlučne na pozemku C KN 9839 v k.ú. E..

42. Najvyšší súd poukazuje na to, že prvostupňový správny orgán výzvou zo 14. augusta 2015, Č.j. OSS_TI_OŽP_6568/4755/2015-TJ-MA vyzval žalobcu (okrem iného) aj na upresnenie, respektíve presnú špecifikáciu pozemkov, na ktorých je reklamná stavba umiestnená, nakoľko z porovnania umiestnenia reklamnej stavby s mapovými podkladmi vyplýva, že reklamná stavba je pravdepodobne umiestnená nielen na pozemku parc.č. C KN - 9839, ale aj na pozemku parc. č. C KN - 9835/1. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že správnym orgánom do spisu doložených dokladov (digitálna mapa, január 2016) vyplýva, že predmetná reklamná stavba sa nachádza na parc.č. 9839 a čiastočne aj na parc.č. 9835/1. Tiež súhlasné stanoviská tak Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo 14. júla 2016, ako aj stanovisko Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát z 22. júla 2016 (pozmeňujúce predchádzajúce stanovisko z 30. júna 2016), na ktoré žalobca odkazoval, špecifikujú pozemok, na ktorom je umiestnená príslušná reklamná stavba parcelou č. 9839 a parc.č. 9835/1. Rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré žalobca v kasačnej sťažnosti poukazoval, obsahovo nekorešponujú s tu prejednanou vecou, nakoľko

rozsudok z 19. marca 2014, sp.zn. 2SŽf/43/2013 pojednáva o požiadavkách kladúcich sa na zmenové rozhodnutie vydané odvolacím správnym orgánom, ktoré musí obsahovať úplný výrok (keďže sa rozhoduje o celej prejednávanej veci na úrovni druhého stupňa), aby bolo zrozumiteľné nielen pre správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal, ale aj pre účastníkov konania. Rozsudok z 10. marca 2011, sp.zn. 3SŽp/2/2011 zas pojednáva o nedostatku riadnych odôvodnení správnych rozhodnutí ako aj požiadavkách kladúcich sa na výrokovú časť správneho rozhodnutia, avšak v oblasti správneho trestania, kde sa vyžaduje vzhľadom na analógiu s trestným právom dodržiavať zásady riadnej a presnej špecifikácie skutku čo do miesta, času a spôsobu jeho spáchania podobne ako pri priestupkoch, prípadne trestných činoch. Vec prejednávaná pred tunajším súdom nepatrí do oblasti správneho trestania. Podľa názoru najvyššieho súdu je výrok prvostupňového správneho orgánu dostatočný a spĺňajúci zákonné požiadavky plynúce s § 46 a 47 Správneho poriadku. Navyše žalobca túto skutočnosť nenamietal ani v podanom odvolaní voči prvostupňovému správne mu orgánu a ani v podanej správnej žalobe, pričom sám v žiadosti o stanovisko z 25. augusta 2015 adresované Okresnému úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií označil miesto reklamnej stavby na pozemku parc.č. 9839 a parc. č. 9835/1.

43. V súvislosti v spise založeným súhlasným stanoviskom Okresného úradu Žilina, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo 14. júla 2016, číslo OU-ZA-OCDPK-2016/030180/2/POL (podklad ktorého tvorilo súhlasné stanovisko Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát z 30. júna 2016, číslo: KRPZ-ZA-KDI-4-104/2016) ako aj stanoviskom Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát z 22. júla 2016 (pozmeňujúcim predchádzajúce stanovisko z 30. júna 2016), najvyšší súd uvádza, že podľa § 135 ods. 1 SSP je na rozhodnutie správneho súdu rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. Z § 135 ods. 2 SSP vyplýva, že pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia iba vtedy, ak ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d/ až f/ a i/ až k/ a ak rozhoduje podľa § 192. V prejednávanej veci žalobca podal všeobecnú správnu žalobu podľa § 177 a nasl. SSP, a teda pre daný prípad na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci skutkový stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, t.j. ku dňu 27. júna 2016, pričom do uvedeného času právoplatnosti neboli zo strany žalobcu do spisu žalovaného doložené príslušné súhlasné stanoviská dotknutých orgánov i napriek tomu, že žalobca mal dostatok času na ich predloženie.

44. Záverom najvyšší súd zdôrazňuje, že povinnosti vyplývajúce z novely č. 293/2014 Z.z. pre stavebníkov nelegálnych stavieb sťažovateľovi vznikli dňom 2. januára 2015 a od tejto lehoty mal žalobca podniknúť kroky pre legalizáciu svojich reklamných stavieb. Dôsledkom jeho nečinnosti v rámci poskytnutých lehôt bolo vydanie žalobou napadnutých rozhodnutí v súlade s § 88 ods. 1 písm. b/ a § 88a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. Žalobca, ktorý sa dopustil porušenia zákona (umiestnil stavbu bez stavebného povolenia) v rámci poskytnutých lehôt neuniesol svoje dôkazné bremeno, spočívajúce v preukázaní, že ďalšia existencia nepovolennej stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami, a preto bolo povinnosťou orgánu verejnej správy rozhodnúť tak, ako mu to ukladá zákon.

45. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

46. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, keďže nebola splnená podmienka výnimočnosti (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

47. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.